

nisteren nu er bleven narret, saa er det ikke min Feil. Han har faaet Erklæring paa Finantsudvalgets Begne fra Udvalgets Formand efter dertil givne Bemyndigelse, og naar denne Bemyndigelse nu officeres ved ærede Medlemmers Udtalelser, da vil jeg væge mig imod, at det kan falde tilbage paa mig, thi min Bemyndigelse var ligesom min Forsikring til den høitærede Minister tydelig nok.

Ordføreren (Holstein): Jeg skal til den høitærede Minister sige, at jeg vilde ønske, at han ikke havde udtalt sig saa uførlig om sin Opfattelse af Budgettet, thi det har kun gjort Ondt værre. Den høitærede Minister har udtalt en Sætning som denne, at han anser sig for berettiget til at overstride de paa Finantsloven staaende Konti paa Theatrets Budget, forsaavidt som det er nødvendigt til — som han kaldte det — Theatrets fornuftige Drift. Den høitærede Minister brugte denne Betegnelse, for derved at antyde sin Opfattelse af Betydningen af, at Theatrets Budget var optaget paa Finantsloven, og han opfattede Theatret Budget som ikke anderledes bindende, end forsaavidt det kunde holdes, naar Theatret skulde drives paa en efter hans Mening fornuftig Maade. Med samme Ret vilde den høitærede Minister kunne sige om hele Budgettet, at det kun er bindende, forsaavidt som Summen kan holdes indenfor den i Budgettet satte Grændse, naar Staten skal styres paa en efter Ministerens Mening fornuftig Maade. Men det vil efter min Mening ende med at blive et aldeles ufornuftigt Budget. Jeg kan ikke her gjøre Andet end — jeg haaber paa Alles Begne — at nedlægge en Indsigelse imod, at man betegner et i sine enkelte Poster bestemt begrændset klart Budget som ikke mere bindende, end den høitærede Minister gjør det. Nu siger den høitærede Minister, at han vil indrømme, at maaſke en af de enkelte Poster, der vedkomme Dekorationerne og den dertil hørende Garderobe, er mere bindende end den anden, men at han maatte ogsaa der sige, at han maatte rette sig efter, hvad han kaldte en fornuftig Nødvendighed, og det vilde derfor praktisk ingen Betydning have; han vilde ialtfald ikke søge Beløbet paa en Tillægsbevillingslov, om han ogsaa nødtes til at overstride disse Bevillinger. Dette foranlediger

mig til at sige, at han ogsaa paa dette Punkt er i en absolut Uoverensstemmelse med Thingets almindelige Opfattelse af en Posts Karakter som bindende eller ikke. En Post kan ikke være kalkulatorisk, naar den ikke paa en eller anden Maade, enten i Anmærkningerne eller paa en saadan Maade, at det kan betragtes som godkjendt af Thinget, eller navnlig i selve Teksten er betegnet som kalkulatorisk, og det maa ske ved enten ligefrem at indføre Ordet kalkulatorisk i Teksten eller ved at betegne Summen som anslaaet. Men dette gjælder ikke om disse Poster; thi de ere bestemt begrændsede Poster, og det i den Betydning, at der ikke paa et Skjøn af Ministeren kan anvendes Mere til Dekorationer end den paa den ene Post nævnte Sum, og at der ikke paa Ministerens Skjøn kan anvendes Mere til uforudsete Udgifter end Maximum af det paa den anden Post nævnte Beløb, og trænger den høitærede Minister senere til Benge, er han nødt til at søge dem paa en Tillægsbevilling. Nu har den høitærede Minister ytret, at, om han vilde søge dem paa Tillægsbevilling eller ikke, var ligegyldigt. Men er det saa ligegyldigt, forstaar jeg ikke, hvorfor han ikke vil gjøre det. Han har ialfsaa ogsaa her villet benytte Leiligheden til overfor dette Thing at hævde, at han ikke bryder sig om Thingets Mening paa det Omraade, hvor Thinget har en ubestridelig lovmæssig Ret paa sin Side. Jeg kommer dernæst til at omtale det Udtryk, som den høitærede Minister ikke holdt af at høre, Ordet „loyalt“. Da han havde sagt iforveien, hvad han vilde gjøre, mente han at kunne gjøre Fordring paa at have handlet loyalt. Ja, i Privatlivet og som Memmeſte er det at handle loyalt, det skal jeg give ham Ret i, derom nærer jeg ingen Tvivl. I saa Henseende vilde den ærede Minister have opfyldt alle Betingelser, men derom er der ikke Tale. Her er Tale om konstitutionel Loyalitet, hvilket er noget ganske Andet: det er et baade strengere og, om man vil, mindre strengt Begreb end den Loyalitet, der kan være Tale om mellem Mand og Mand. Efter almindelige Begreber er det f. Ex. loyalt, naar man undstiger en Mand paa Siv og Lemmer, at man saa slaar ham ihjel bagester. Det er ikke rigtigt eller moralsk, men loyalt er det. Siger man til en Mand: Hvis du gaar ud i Mor-